

Konferencja naukowa

**TERAŹNIEJSZOŚĆ A WYZWANIA PRZYSZŁOŚCI
GEOGRAFII SPOŁECZNO-EKONOMICZNEJ
I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ**

24-25.04.2023 r.
(forma zdalna)

IDEA KONFERENCJI

Wydział Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na przyjemność zaprosić na konferencję naukową pt. „**TERAŻNIEJSZOŚĆ A WYZWANIA PRZYSZŁOŚCI GEOGRAFII SPOŁECZNO-EKONOMICZNEJ I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ**”. Konferencja odbędzie się w dniach **24-25 kwietnia 2023 r.** i poświęcona będzie aktualnym problemom teoretyczno-metodologicznym oraz instytucjonalnym dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

Będzie to druga edycja wydarzenia, które w 2021 roku cieszyło się dużym zainteresowaniem i obfitowało w owocne dyskusje. Zapis poprzedniej edycji dostępny jest na kanale YouTube Wydziału Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej UAM:

Dzień 1 <https://www.youtube.com/watch?v=IBBmljwcYlg>

Dzień 2 <https://www.youtube.com/watch?v=y0WTiSkotgo>

Punktem zwrotnym było w 2018 r. „geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej” jako dyscypliny naukowej w dziedzinie nauk społecznych, z jednoczesnym przyporządkowaniem geografii fizycznej do dyscypliny „nauki o Ziemi i Środowisku” w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, stworzyło szanse, ale i zagrożenia, zarówno nowej dyscypliny, jak i dyscyplin pokrewnych. Kwestie takie jak integralność geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej, jej miejsce w naukach społecznych, relacje z innymi dyscyplinami społecznymi, zakres integracji z geografiami fizyczną i skutki tego procesu dla rozwoju całej geografii, czy wreszcie instytucjonalne aspekty funkcjonowania nowej dyscypliny, to najważniejsze problemy, wobec których stanęła nowa dyscyplina.

Pierwsza edycja konferencji w 2021 r. była próbą dokonania swoistego „bilansu otwarcia” nowej dyscypliny w pierwszych latach jej funkcjonowania. Dalszy rozwój geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej wymaga dyskusji na temat najważniejszych problemów o charakterze teoretyczno-metodologicznym, jak i instytucjonalnym związanych z funkcjonowaniem dyscypliny. Dlatego proponujemy drugą edycję konferencji, będącą platformą wymiany poglądów, która pozwoli z jednej strony zdiagnozować aktualny stan, a z drugiej na celu zidentyfikować najważniejsze wyzwania przyszłości geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej. Do udziału zapraszamy całe środowisko związane geografiami społeczno-ekonomiczną i gospodarką przestrzenną, jak również osoby z innych dyscyplin. Chcielibyśmy, aby konferencja stała się okazją do wymiany doświadczeń i dyskusji na temat problemów terażniejszości i wyzwań przyszłości geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej.

FORMUŁA KONFERENCJI

Konferencja odbędzie się w **formie zdalnej**. Będzie ona miała charakter dyskusji panelowych, w których obok panelistów, będą mogli wziąć udział wszyscy uczestnicy. Zdalna forma ma zapewnić inkluzywność i możliwie szeroką dyskusję oraz zaangażowanie zainteresowanych osób. Formuła panelu jest następująca: trzech zaproszonych prelegentów przedstawia krótkie wystąpienia (15-20 min.), które staną się punktem wyjścia do dyskusji, prowadzonej przez moderatora. Panel trwać będzie łącznie 2 godz. 30 min., z czego wystąpienia zaproszonych prelegentów łącznie nie przekraczają 1 godz. W ten sposób chcemy umożliwić możliwie szeroką dyskusję na tematy poruszane w panelach.

REJESTRACJA

Osoby zainteresowane uczestnictwem w konferencji proszone są o **rejestrację do dnia 17.04.2023 r.** przez poniższy formularz:

<https://forms.office.com/e/hyLie8V3zb>

Zarejestrowanym uczestnikom zostanie przesłany link do wydarzenia.

PROGRAM KONFERENCJI

DZIEŃ 1 (24.04.2023)	
9:00-9:30	Rozpoczęcie konferencji
9:30-12:00	Panel 1: Interdyscyplinarność a tożsamość geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej Moderator: prof. dr hab. Tadeusz Strykiewicz (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) <u>9:30-10:30 Wystąpienia prelegentów</u> 1. prof. dr hab. Andrzej Lisowski (Uniwersytet Warszawski) 2. prof. dr hab. Marcin Wójcik (Uniwersytet Łódzki) 3. dr hab. Robert Krzysztofik, prof. UŚ (Uniwersytet Śląski) <u>10:30-12:00 Dyskusja</u>
12:00-13:00	Przerwa obiadowa
13:00-15:30	Panel 2: Pomiędzy scjentystycznym, humanistycznym i posthumanistycznym podejściem w geografii społeczno ekonomicznej i gospodarce przestrzennej Moderator: dr hab. Jacek Kotus, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) <u>13:00-14:00 Wystąpienia prelegentów</u> 1. prof. dr hab. Marek Degórski (Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN) 2. dr hab. Mikołaj Madurowicz, prof. UW (Uniwersytet Warszawski) 3. dr hab. Anna Barcz (Instytut Historii PAN) <u>14:00-15:30 Dyskusja</u>
DZIEŃ 2 (25.04.2023)	
9:00-11:30	Panel 3: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna a współczesna nauka cyfrowa Moderator: dr hab. Michał Rzeszewski (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) <u>9:00-10:00 Wystąpienia prelegentów</u> 1. prof. dr hab. Jacek Kozak (Uniwersytet Jagielloński) 2. prof. dr hab. Piotr Werner (Uniwersytet Warszawski) 3. dr hab. Krzysztof Janc (Uniwersytet Wrocławski) <u>10:00-11:30 Dyskusja</u>
11:30-12:30	Przerwa obiadowa
12:30-15:00	Panel 4: Praktyczny wymiar geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej – nowe obszary Moderator: prof. dr hab. Tomasz Kaczmarek (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) <u>12:30-13:30 Wystąpienia prelegentów</u> 1. dr hab. Marek Więckowski, prof. IGiPZ (Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN) 2. dr hab. Grzegorz Micek, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński) 3. dr hab. Paweł Czapliński, prof. US (Uniwersytet Szczeciński) <u>13:30-15:00 Dyskusja</u>

ZARYS TEMATYKI PANELI DYSKUSYJNYCH

1. Interdyscyplinarność a tożsamość geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej (24.04.2023, godz. 9:30-12:00)

Tożsamość geografii społeczno-ekonomicznej była przedmiotem wielu refleksji w ostatnich latach. Pewną odrębność geografii społeczno-ekonomicznej w całej geografii usankcjonowano w Polsce już ponad pół wieku temu. Była to jednak bardziej wewnętrzna suwerenność, w obrębie geografii, która w Polsce była w całości przypisywana do nauk przyrodniczych (nauk o Ziemi). Nowa klasyfikacja dyscyplin naukowych nie tylko przyporządkowała GSE do nauk społecznych, ale scaliła ją z gospodarką przestrzenną. Powstaje zatem kwestia tożsamości dyscypliny, zwłaszcza w kontekście tendencji dezintegracyjnych pojawiających się już wcześniej w geografii i gospodarce przestrzennej. Postępująca dezintegracja tematyczna, teoretyczna i metodologiczna może prowadzić do osłabienia wewnętrznej spójności dyscypliny, a w skrajnych przypadkach do utraty tożsamości. „Rozmywanie się” danej dziedziny wiedzy może utrudnić walkę o legitymizację całej dyscypliny oraz wzmocnić wzajemną rywalizację jej reprezentantów o utrzymanie wysokiego statusu tylko własnej specjalności.

Budowie tożsamości dyscypliny odbywa się w warunkach wzrastającej interdyscyplinarności badań w całej nauce. Z jednej strony interdyscyplinarność jest kluczowa dla geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej, ponieważ procesy, które bada, są złożone i związane z wieloma aspektami życia społecznego i gospodarczego, a także z różnymi elementami przestrzeni. Dlatego, aby lepiej zrozumieć te procesy, geografowie korzystają z podejść i narzędzi pochodzących z różnych dziedzin naukowych. Z drugiej strony wiedza geograficzna i metody geograficzne (np. GIS) są coraz powszechniej wykorzystywane przez inne dyscypliny, czego efektem jest np. pojawianie takich pól badawczych jak geoinformatyka, geoarcheologia czy geopoetyka. W tym kontekście jednym z głównych wyzwań dla geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej staje się zachowanie odrębności dyscypliny, przy jednoczesnym otwarciu się na współpracę z innymi dziedzinami nauki.

W związku z tym proponowany panel podejmuje kwestie tożsamość geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej i wpływie interdyscyplinarności na specyfikę dyscypliny. W szczególności dyskusja zmierzać będzie do odpowiedzi na następujące pytania:

- Czym jest tożsamość geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej? Jakie elementy budują tę tożsamość?
- Czy geografia społeczno-ekonomiczna ma wspólną tożsamość z gospodarką przestrzenną? Na czym ona polega?
- Jakie są bariery utrudniające budowanie tożsamości dyscypliny? Czy i jak można je przezwyciężyć?
- Z jakich nowych dyscyplin lub dziedzin nauki korzysta geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna?
- Czy rozprzestrzenianie się wiedzy geograficznej, terminologii, podejść, metod i technik geograficznych stanowi szansę czy zagrożenie dla dyscypliny?

Prelegenci:

- prof. dr hab. Andrzej Lisowski (Uniwersytet Warszawski)
- prof. dr hab. Marcin Wójcik (Uniwersytet Łódzki)
- dr hab. Robert Krzysztofik, prof. UŚ (Uniwersytet Śląski)

Moderator:

prof. dr hab. Tadeusz Stryjakiewicz (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

2. Pomiedzy scjentystycznym, humanistycznym i posthumanistycznym podejściem w geografii społeczno ekonomicznej i gospodarce przestrzennej (24.04.2023, godz. 13:00-15:30)

Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, podobnie jak wiele tradycyjnie definiowanych społecznych dyscyplin naukowych, od dekad bazuje, na dwóch modelach uprawiania nauki: empirycznym (scjentystycznym) i humanistycznym.

Model scjentystyczny określa geografie społeczno-ekonomiczną i gospodarkę przestrzenną jako naukę empiryczną oraz skłaniającą się do pozytywistycznego sposobu wyjaśniania świata. Model empiryczny określa geografie społeczno-ekonomiczną i gospodarkę przestrzenną jako naukę empiryczną. Korzenie takiego ujęcia sięgają XIX-wiecznej geografii i empiryzmu głoszącego pogląd, że pojęcia i wiedza opierają się na doświadczeniu zmysłowym i obserwacji. Model empiryczny zakłada więc ustalanie faktów jako podstawy empirycznego charakteru wiedzy geograficznej, symbiozę postępowania indukcyjnego i dedukcyjnego oraz komplementarność podejścia ilościowego i jakościowego, a także uznanie wyjaśniania i prognozowania za główne funkcje poznawcze geografii. Model ten przez wiele lat podstawowe ideały racjonalności geografii jako nauki, jej charakter i cele poznawcze. Konkretyzowały się one w postulowanych wzorcach lub modelach metodologicznych ujęcia empiryczno-indukcyjnego i hipotetyczno-dedukcyjnego. Pierwsze znalazło swój wyraz w tak zwanej analizie przestrzennej i fizykalizacji, drugie z kolei skonkretyzowało się w dwóch wariantach: teoretyczno-analitycznym i matematyczno-modelowym.

Model humanistyczny stanowi opozycję do nurtu empirycznego i przyjmuje że świat (rzeczywistość) jest przede wszystkim sumą ludzkich doświadczeń, wynikiem „spotkania” człowieka z zewnętrzną rzeczywistością, która nie może być dostępna inaczej niż przez ludzki umysł. W związku z tym nurt ten zakłada, że należy skupić uwagę na jednostkach ludzkich i ich różnych działaniach, na problematyce doświadczeń człowieka i jego subiektywności, a w badaniach należy uwzględnić problemy etyczne, wartości i styl życia, a przede wszystkim subiektywne oraz intersubiektywne doświadczanie świata. Model humanistyczny poddaje analizom kulturowe i społeczne związki między krajobrazem a człowiekiem oraz wyznawanymi przez niego wartościami, między uwarunkowaniami geograficznymi i środowiskowymi a rozwojem kulturowym i społecznym, akcentuje perspektywę antropocentryczną, zapośredniczoną poprzez różne obszary badań nad kulturą – antropologią, socjologią, historią, kulturoznawstwem itp. Orientacja humanistyczna uznaje pierwszeństwo znaczenia uznają pierwszeństwo znaczenia wartości jaką człowiek przywiązuje do świata przed abstrakcjami i obiektywnymi treściami i utrzymuje, że badanie zachowania człowieka nie może być modelowane na wzór nauk ścisłych.

W ostatnich dekadach doszło jednak do szeregu zwrotów i przełomów naukowych zmieniających, nawet bardzo radykalnie, postrzeganie narrację świata i sposoby wyjaśniania otaczającego nas świata. Jest to zapewne w dużej mierze efekt współczesnych problemów cywilizacyjnych, tj. katastrofy klimatycznej, wzrastających nierówności, perturbacji politycznych czy następstw rozwoju technologii. Podejście redefiniujące relacje człowiek-natura to szeroko rozumiany nurt posthumanistyczny (more-than-human geographies, Creswell 2013), traktowany zarówno jako nowy (choć już ukonstytuowany) prąd myśli filozoficznej i geograficznej, ale również jako potencjalny zestaw operacyjnych metod badawczych. Nurt ten uwypukla znaczenie

i niebagatelną rolę polityczną infrastruktur, biosfery oraz środowiska geograficznego i artefaktów technologicznych w rozwoju miast, regionów, krajów i świata. Koncepcje posthumanistyczne sugerują przekraczanie takich dualizmów jak: pozaludzkie-ludzkie, natura-kultura, my-oni, aktywny-pasywny, wytworzone-żywe. Wartościami, wokół których koncentrowały się dyskusje, zamiast wzrostu i postępu, stały się odpowiedzialność i ostrożność. Posthumanizm ukazuje możliwości łączenia ze sobą ludzkich i pozaludzkich, dostrzegalnych i niedostrzegalnych aspektów świata w poszukiwaniu pomostu między dualizmem geografii fizycznej i geografii człowieka.

Dyskusja toczyć się wokół następujących zagadnień:

- Pomiędzy adekwatnością a anachronizmem podejść empirycznego, humanistycznego i posthumanistycznego w geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej
- Konsekwencje konceptualne i metodologiczne pluralistycznego podejścia w geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej
- Poszukiwanie nowych sposobów wyjaśniania i zrozumienia współczesnego świata wobec ujęć tradycyjnych
- Rola wyjaśniająca geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej we współczesnym układzie dyscyplin naukowych
- Zmiany narracyjne, konceptualne i metodologiczne w geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej pod wpływem dostrzeżenia podmiotów „więcej-niż-ludzkich” w świecie „więcej-niż-ludzkim”, redefinicja relacji człowiek-środowisko

Prelegenci:

- prof. dr hab. Marek Degórski (Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN)
- dr hab. Mikołaj Madurowicz, prof. UW (Uniwersytet Warszawski)
- dr hab. Anna Barcz (Instytut Historii PAN)

Moderator:

dr hab. Jacek Kotus, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

3. Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna a współczesna nauka cyfrowa (25.04.2023, godz. 9:00-11:30)

Postęp technologiczny znacząco wpłynął na transformację cyfrową społeczeństwa, gospodarki i nauki, mając wpływ zarówno na praktykę badawczą, jak i dydaktyczną. W wielu dyscyplinach naukowych postęp ten doprowadził do tzw. zwrotu cyfrowego zmieniającego podejście do ugruntowanych koncepcji teoretycznych i problemów badawczych oraz wytworzenia pionierskich ścieżek badań. W zakresie geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej można mówić o ewolucji badań i otwarciu na technologie cyfrowe jako przedmiocie badań, źródle danych, a także narzędziu badawczym. Ewolucja ta doprowadziła do wykształcenia się nowego nurtu badawczego – geografii cyfrowej (w Polsce określana także jako geografia internetu lub cybergeografia) koncentrującej się na przestrzennych aspektach funkcjonowania technologii cyfrowych w zakresie społecznym, technologicznym, czy ekonomicznym. W literaturze anglo-amerykańskiej dominuje przekonanie, że nurt ten nie powinien wyodrębniać się jako osobna subdyscyplina, a powinien dążyć do pogłębienia wątków związanych ze zjawiskami cyfrowymi w obrębie istniejących subdyscyplin, prowadząc do reorientacji ich myślenia naukowej.

Współczesne wyzwania geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej dotyczą między innymi wyjaśniania wielopłaszczyznowych splotów i relacji między przestrzenią fizyczną oraz cyfrową, a także współzależności, które je łączą. Stanowi to nowe wyzwanie dla geografów, gdyż w miarę postępu technologicznego coraz częściej zjawiska przestrzenno-społeczne zachodzą synchronicznie zarówno w przestrzeni fizycznej, jak i cyfrowej. W zakresie powstawania nowych źródeł danych oraz ich przetwarzania geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna mierzy się z jednej strony z erą pracy na dużych zbiorach danych (*ang. big data*), a z drugiej z wytwarzaniem informacji geograficznej przez użytkowników technologii cyfrowych (*ang. volunteered geographic information*). W związku ze złożonością, ilością oraz niejednorodnością tych danych ich przetwarzanie i analiza, a także produkcja wiedzy geograficznej wymaga nowych rozwiązań technicznych. Doprowadziło to do rozwoju narzędzi i oprogramowania z zakresu komputerowo wspomaganego analizy danych, a także sztucznej inteligencji, w szczególności uczenia maszynowego oraz przetwarzania języka naturalnego. Nowe podejścia badawcze i źródła danych doprowadziły do rozwoju nowych metod badań i modyfikacji tych już istniejących, które zorientowane są na wykorzystaniu technologii cyfrowych zarówno jako narzędzia badawczego, jak i przedmiotu badań. Wątek ten wiąże się z powstaniem wielu dylematów etycznych, na każdym z etapów postępowania badawczego, od zbierania danych po ich analizę, interpretację i wizualizację.

Celem panelu jest podjęcie dyskusji nad znaczeniem transformacji cyfrowej we współczesnych koncepcjach teoretycznych, postępowaniu badawczym, problemach badawczych oraz dydaktyce geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej. Dyskusja w panelu ma podjąć próbę odpowiedzi na następujące pytania:

- Czy i w jakim zakresie ewolucja cyfrowa prowadzi do zrewidowania tradycyjnych podejść i koncepcji teoretycznych w geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarce przestrzennej?
- Jakie nowe ścieżki badawcze otwiera zwrot cyfrowy w geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarce przestrzennej?

- Czy geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna angażuje się wystarczająco w kształcenie i badania nad wpływem technologii cyfrowych?
- Jaka jest rola geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej w wyjaśnianiu splotów oraz relacji między przestrzenią fizyczną a przestrzenią cyfrową?
- Czy w związku ze zwiększeniem udziału technologii cyfrowych w badaniach geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej należy zrewidować obecne podejścia do projektowania procesu badawczego oraz standardów etycznych?
- Jaki wkład w produkcję wiedzy geograficznej może mieć sztuczna inteligencja? Jakie aspekty badań i praktyki z zakresu geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej można rozwijać za pomocą sztucznej inteligencji?

Prelegenci:

- prof. dr hab. Jacek Kozak (Uniwersytet Jagielloński)
- prof. dr hab. Piotr Werner (Uniwersytet Warszawski)
- dr hab. Krzysztof Janc (Uniwersytet Wrocławski)

Moderator:

dr hab. Michał Rzeszewski (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

4. Praktyczny wymiar geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej - nowe obszary (25.04.2023, godz. 12:30-15:00)

Badania z zakresu geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej dostarczają wiedzy, która często pełni funkcje informacyjne dla rozwiązywania różnych problemów praktycznych. Ten użyteczny wymiar wspomnianych badań wynika z diagnozy, wyjaśnień, prognoz czy symulacji i uwidacznia się w postaci planów, strategii, koncepcji, projektów, scenariuszy oraz biznesplanów. Zatem geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna dają możliwość badań stosowanych i wdrożeniowych, poprawiających efektywność, użyteczność i funkcjonalność ośrodków produkcji, interwencji czy zarządzania. Głównymi odbiorcami badań o charakterze aplikacyjnym mogą być jednostki samorządowe i stowarzyszenia, a także przedsiębiorstwa i fundacje. Na ich rzecz wykonywane są liczne opracowania i ekspertyzy, związane np. z tworzeniem strategii rozwoju i planów zagospodarowania przestrzennego, ewaluacją programów rozwoju regionalnego, wykonywaniem programów i projektów rewitalizacji.

Zapotrzebowanie na badania diagnostyczno-opisowe, teoretyczno-wyjaśniające, prognostyczne i planistyczno-decyzyjne jest duże, zarówno ze strony sektora publicznego jak i prywatnego, dlatego warto podjąć dyskusje nad nowymi obszarami „praktycznych badań naukowych”. Celem panelu jest podjęcie dyskusji nad praktycznym wymiarem geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej, a zwłaszcza nad nowym jego zakresem. Dyskusja w panelu ma podjąć próbę odpowiedzi na następujące pytania:

- Jakie są nowe obszary praktycznego zasięgu badań geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej. Czy stanowią one podstawę teoretycznych rozmyślań nad istniejącymi koncepcjami?
- W jakim zakresie i stopniu działalność praktyczna wpływa i kształtuje funkcje poznawcze, a w jakim funkcje poznawcze kształtują funkcje praktyczne. Czy jest to relacja symetryczna, czy występuje pewna asymetria?
- W jakich sektorach gospodarki wykorzystywany jest potencjał teoretyczny i praktyczny geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej. Czy rozkład opracowanych badań, ekspertyz, prognoz jest równomierny?
- Jak wygląda współpraca zlecniodawców otoczenia społeczno-gospodarczego z naukowo-badawczymi instytucjami? Kto jest inicjatorem praktycznych zadań? Czy są to badania stosowane czy wdrożeniowe?
- Czy potencjał metodologiczny i metodyczny geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej jest wykorzystywany przez praktyków? W jakiej formie, zakresie i zadaniach jest on zastosowany?
- Czy praktyczne doświadczenia współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym są „przenoszone” na naukowy grunt geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej?
- Czy są zbieżności/rozbieżności pomiędzy możliwościami wynikającymi z badań geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej a potrzebami zgłaszanymi przez otoczenie społeczno-gospodarcze?

Prelegenci:

- dr hab. Marek Więckowski, prof. IGiPZ (Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN)
- dr hab. Grzegorz Micek, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński)
- dr hab. Paweł Czaplński, prof. US (Uniwersytet Szczeciński)

Moderator:

prof. dr hab. Tomasz Kaczmarek (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)